

Když se řekne **HERBÁŘ**, každý si vybaví něco jiného.

Příznivci encyklopedií mrknou do počítače a zjistí, že: *Herbář je soubor herbářových položek. Může být tvořen sušenými rostlinami, sušenými semeny a plody, fotografiemi rostlin, plody naloženými v lihu, atd.*

Vědec - biolog vyrazí do Prahy na Karlovu universitu a několik dní se bude v transu prohrabávat více jak dvěma miliony položek našeho největšího herbáře rostlin z celého světa.

No a žák či student školou povinný po zadání úkolu: „*Tak milánci, do konce školního roku každý z vás donese minimálně 30 herbářových položek naší květeny*“ jen spráskne ruce a mezi zuby procedí: „*Kde to seno budu asi tak shánět...?*“

Podobné zadání úkolu jsem si vyslechl i já ve druhém ročníku svého studia na gymnáziu v Trutnově. Na rozdíl od svých spolužáků jsem až tolik oči v sloup neobracel. Jako kluk z vesnice jsem v přírodě vyrostl a kytky a stromy mě zajímaly od malička. A tak první položky mého středoškolského herbáře datované rokem 1977 odstartovaly moji zhruba sedmiletou sběratelskou práci, jejímž cílem bylo zdokumentovat rozmanitost a krásu havlovické květeny. A vynaložené úsilí stálo za to. Nikdy bych nevěřil, že na území Havlovic roste několik set tak rozmanitých, zajímavých a krásných rostlin. Obraťme ale list.

Dnes se píše rok 2013. Herbář havlovické květeny už téměř tři desítky let „odpočívá“ na půdě našeho rodinného domku. Svou výpovědní hodnotu rozhodně neztratil. Veřejnost se s ním však mohla seznámit zatím pouze dvakrát na prezentacích celého herbáře v kulturním domě v Havlovicích. Častější vystavování by jednotlivé položky nenávratně poškodilo. Proto přišla jako na zavolanou nabídka Zdeňka Hrabánka na digitalizaci mého herbáře. Zájemci se tak budou moci díky tomu s ním podrobně seznámit. A nejen to. Třeba to někoho inspiruje k vytvoření herbáře místní květeny počátku 21. století. A kdo ví? Co když se takovým jednou stane online herbář žáků ZŠ Úpice-Lány. Jako absolventa této školy by mě to rozhodně potěšilo. Dá to velkou práci. Výsledek však určitě každého potěší. Příroda kolem nás je přece nekonečně krásná a je úžasné ji poznávat a objevovat. Tak hodně zdaru všem následovníkům přeje Zdeněk Honzera.

V Havlovicích, 3. dubna 2013